

Senioren Vereniging (KBO) Breda - Zuid

Secretariaat: kbobredazuid@gmail.com

Jacqueline Smit – Antonissen 076 - 5610110
Jan Maas – penningmeester 076 - 5201739

Beste leden,

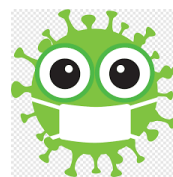
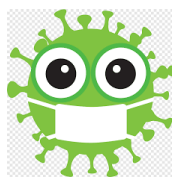

Beste KBO leden,

De CORONA maatregelen zijn nog steeds aangescherpt.

Eind juli komt de volgende nieuwsbrief pas weer uit.

In die tussentijd hebben we contact gehad met Vianden en hebben we bekeken welke activiteiten we dan –geheel verantwoord- kunnen gaan aanbieden.

De nieuwsbrief gaat krimpen

Omdat de kosten voor het afdrucken van de nieuwsbrief een beetje te hoog werden gaan we weer terug naar een ingekorte versie. Dus niet zoveel verhalen meer van leden. Maar eigenlijk alleen wetjes en weetjes. Jammer maar helaas. We moeten natuurlijk ook op de kosten blijven letten.

Maar wij hebben (en u hopelijk ook) genoten van de aangeleverde verhalen. Toch een beetje terug naar lang en minder lang geleden.

Verzoek van onze coördinator - ziekenbezoek

Vergeet u het niet. Een melding te maken bij Marijke Maas als u weet dat een van onze leden ziek is of misschien wel is opgenomen in het ziekenhuis.

Wel zo fijn toch aandacht voor elkaar.

Hopelijk kunnen we later in het jaar voor u weer een activiteiten kalender opmaken die wel door kan gaan.

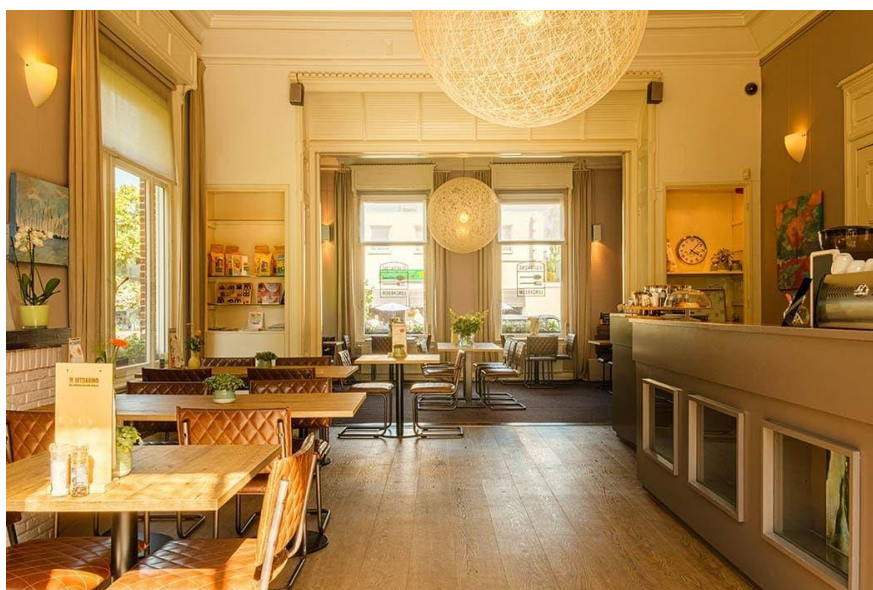
Het echte oude zal niet meer terugkeren. Maar we kunnen dan wel weer in aangepaste vorm dit gaan organiseren.

HOUD MOED – DENK AAN ELKAAR – en BLIJF GEZOND.

De Lunchroom is aangeleverd door de heer Zopfi.

1. De Lunchroom

De geboorte van haar dochter Franny, die het syndroom van Down bleek te hebben,

betekende een ommekeer in het leven van Anna van Oekel uit Ulvenhout .Ze beheerde samen met haar man een luxe lampenzaak in Breda overgenomen van haar vader .Zij kwam plotseling terecht in de wereld van de gehandicapten. Ze werd bestuurslid van een oudervereniging van verstandelijke gehandicapten en deed daarvoor aan belangenbehartiging en organiseerde onder

andere toneelavonden ontmoetings- avonden en huiskamer bijeenkomsten van en voor ouders van deze gehandicapten. Anna had daarbij zelf een muzikale hobby zij speelde

saxofoon in een carnavalsband en kon dan zo nu en dan deze ontmoetingen met een muzikale noot opluisteren.

Franny kon naar de gewone basisschool, daarna volgde zij speciaal onderwijs tot haar twintigste. Als achttienjarige begon zij aan een kunstopleiding. Maar zou zij ooit een functie kunnen vervullen in de maatschappij? In Almere bestond een zaak wist Anna waar verstandelijke gehandicapten koffie schonken en eigen producten verkochten. Ook in Nijmegen was zo, n zaak opgericht. Iets vergelijkbaars moest in Ulvenhout ook te realiseren zijn. Ze riep samen met anderen, een stichting in het leven. Stichting Horeca Ulvenhout, met als doel gehandicapten in de horeca aan het werk te krijgen. Met de aanvraag van subsidies wilde het aanvankelijk niet erg vlotten, maar de activiteiten die de stichting op touw zette, sloegen aan. Het belangrijkste is dat de gehandicapten doorstromen naar reguliere horeca.

Bij een groot herdenkingsfeest in Breda werden gehandicapten ingeschakeld voor het schenken van koffie en het verzorgen van broodjes bij het grote bevolkingsontbijt. De stichting was in de belangstelling. Regelmatig kwamen er nu verzoeken binnen om de catering te komen doen. Onder andere van het stadskantoor en vele bedrijven. "Horeca project voor mensen met een verstandelijke handicap", dat was de omslachtelijke naam van het project van de stichting in Ulvenhout.

Er gingen stemmen op deze naam naar de dochter van de moeder die het eigenlijk verdiende een andere naam toe te voegen aan dit project. Nou dan maken we er toch Frannyscatering voor feesten en partijen" van, die korte spontaan bedachte naam sprak zoveel meer aan, dat daardoor het project bekender werd. Het duurde niet lang of er was een Europese subsidie binnen. Ook kwam er veel sponsorgeld beschikbaar. De opzet was nu dat "Franny's catering een lunchroom zou worden. Het vinden van een pand op een goede locatie in Ulvenhout duurde wel een jaar, maar in 2004 kwam er dan eindelijk een pand vrij, naast de kerk in het centrum van het dorp kwam de pastorie van de Laurentius parochie in aanmerking deze functioneerde niet meer het was een leegstaand pand, een prima locatie. Anna van Oekel en haar stichting zorgden zelf voor de verbouwing en inrichting. Het was hartverwarmend dat de bevolking en het bedrijfsleven van Breda en Ulvenhout achter haar stonden en een sponsordiner veel geld op leverde. Peter van de Velden de burgenmeester, zette zich in door als veilingmeester op te treden bij een veiling van kunst van verstandelijke gehandicapten. Ook de opbrengst daarvan ging naar Franny's, catering voor feesten en partijen.

De lunchroom De Uitdaging, geopend in het jaar daarop, werd een succes. Het werd nu Stichting Anna Er werken 24 gehandicapten en 6 betaalde begeleiders bijgestaan door vrijwilligers, jonge mensen zakenlui, winkelend publiek, vaste bezoekers die 's ochtends bij een kop koffie hun krantje komen lezen -het klantenbestand is zeer gemengd. De bediening is professioneel

. Het bijzondere is de warme sfeer. Het kan wel eens gebeuren dat je een aai over je bol krijgt als je binnenkomt”, vertelt Anna ” of dat je te horen krijgt: ”gezellig dat je er bent! Of ”wat zit je haar leuk!” Het is ook voorgekomen dat een klant vroeg: ”mag ik nog een koffie? En per ongeluk, als antwoord kreeg: nee, u hebt er al een gehad!” Zoiets maakt de zaak ontspannend en gezellig.

Alex Schouten, inmiddels 22 jaar, werkt drie dagen in de week in Lunchroom De Uitdaging Zijn 55-jarige moeder: ”Het is geweldig dat hij een baan heeft, dat hij zich nuttig kan maken. Net als alle andere gehandicapten die er werken, voelt hij zich serieus genomen en heeft hij veel geleerd, zoals appeltaarten bakken en overhemden strijken en op tijd komen -hoewel, hij niet zo goed klok kan lezen. Ik zeg altijd: iedereen daar maakt een groei door. De gehandicapten kruipen uit hun schulp omdat ze met klanten moeten omgaan, ze sluiten onderling vriendschappen, ze leren zelfstandig met het openbaar vervoer naar het werk te reizen.. En ze gaan gezellig met z,n allen uit met het geld uit de foaienpot. Toch is het hard werken bij lunchroom De uitdaging. De medewerkers doen alles zelf ook de wc,s schoonmaken en de vloer schrobben vertelt Anna en omdat de emoties bij verstandelijke gehandicapten vaak nog al aan de oppervlakte liggen, krijg je daar als leiding ook mee te maken. Net als in alle werkteams is er stress, zijn er onderlinge spanningen of bijvoorbeeld verliefdheden. Dan zijn de professionele begeleiders hard nodig.

Maar als je ziet wat er bereikt is, kan Anna alleen maar “vreselijk trots “zijn. Ze trekt af en toe het land in om te vertellen over het Ulvenhoutse succes en al in 2005 een jaar na dat de zaak open ging, kwam toevallig prinses Maxima een kijkje nemen.

Wat blijft er nog te wensen over? Dat De Uitdaging zichzelf volledig kan runnen. We zijn nu nog voor een klein deel afhankelijk van giften .Misschien moeten we ook op koopavond of koopzondag open gaan. En nogmaals Stichting Anna te Ulvenhout heeft als doel een leer en werkplek te creëren voor mensen met een verstandelijke beperking en werkt samen met de zorgverlener Amarant. Stichting Anna tracht dit doel te bereiken door lunchroom De Uitdaging te exploiteren waar deze mensen kunnen werken en leren en zich verder kunnen ontplooiën als medewerker in de horeca. De trots van Anna van Oekel is ook de trots van de medewerkers, die voelbaar is voor wie de zaak binnenkomt ,Anna onze slagzin is Franny,s lunchroom, daar wordt je vrolijk van. En zo is het je ziet de gehandicapten hier opbloeien. En de klanten gaan met een glimlach de deur uit Inmiddels is de naam gewijzigd in” Lunchroom De Uitdaging.” U bent van harte welkom voor een heerlijke lunch, een High Tea, een kopje koffie met gebak, tevens beschikken zij over een heerlijk rustig terras. Laat je verrassen door lunchroom De Uitdaging, Dorpstraat 40 in Ulvenhout tel .076 -5449920

Jan Maas ging met lood in de schoenen naar de schooltandarts

“Al een paar weken maak ik me erg druk. Ik slaap slechter, poets mijn tanden beter, flos en spoel mijn mond met allerlei middelen. Ik zal het maar eerlijk zeggen: ik moet naar de tandarts. Waar komt mijn angst vandaan? Komt dat nog van vroeger?”

Onwillekeurig gaan mijn gedachten terug naar het begin van eind 50-er, begin 60-er jaren. Je voelde het al. Het leek of het in de lucht zat. Je schrok op als ze binnenkwam: de tandartsassistente. Ze had een stapel kaarten in haar hand. Je hoopte dat het nog lang zou duren, maar het tijdstip waarop jij naar de tandarts moest kwam steeds dichterbij. Je naam werd opgenoemd en je stond op. Keus had je niet.”

“Met lood in je schoenen beklom je de hoge, granieten trap in de school . De tandarts zat helemaal bovenin het gebouw. En daar wachtte je tot je naar binnen mocht. Voor de tandarts was je één van de velen. Je moest je mond opendoen en daar voelde je het haakje. Au, dat deed pijn. In die tijd werd je nog niet zo met tandhygiëne opgevoed. Je poetste je tanden, en als je het niet deed viel het niemand op.

Mijn ouders moesten hard werken. Ze zorgden goed voor ons, maar van tandverzorging wist men nog niet zoveel. Zo ging het toen in veel gezinnen.”

De fluorbehandeling*“De tandarts had het al gezien. Ik moest terugkomen. Met zweet in mijn handen zat ik dan weer in die stoel. Een tandarts die zich niet zo goed in kon leven over hoe het kind zich voelde. Een boor met waterkoeling was er nog niet. Als de tandarts dus met de boor in mijn mond bezig was, leek het net een stratenmaker die met een boor op straat bezig was. Wat was ik blij als de vulling erin zat en ik weer weg mocht gaan. Dan waren er ook nog die keren dat je alleen voor een fluorbehandeling moest. Dan werden er drie of vier kinderen achter elkaar gezet, allemaal met wattenproppen, in fluor gedrenkt, in de mond. Je kon niet praten, niet slikken en het was heel erg zuur in je mond. Je kaken werden er helemaal stijf van. Maar je werd in ieder geval niet geboord.”*

“Wat was ik altijd weer blij als de schooltandarts vertrok. Hij kwam pas weer over een half jaar terug en dat was nog zo ver weg...”

Hopelijk wordt u allen zo snel mogelijk gevaccineerd en kunnen we gaan uitkijken naar een iets normalere wereld.

En kunnen wij elkaar weer treffen bij een van de activiteiten.

Vooralsnog **BLIJF GEZOND** en **LET OP ELKAAR**.

Bestuur Senioren Vereniging KBO Breda Zuid

Voorzitter:	Corrij Booij – Overakkerstraat 107 B8	4834 XK	tel: 06-44295981
Penningmeester:	Jan Maas - Overakkerstraat 99 C11	4834 XJ	tel: 5201739
Belastinginvuller:	Ton Keim – Jorisstraat 47	4834 VC	tel: 5656814
Belastinginvuller:	J. van Beers – De Heze 39	4824 BW	tel: 5874253
Secretariaat:	Jacqueline Smit - Barbaralaan 15	4834 SJ	tel: 5610110
Coördinator activiteiten:	Toos vd Ackerveken – Overakkerstraat 107 C8	4834 XK	tel: 5650219
Coördinator ziekenbezoek:	Marijke Maas – Overakkerstraat 99 C11	4834 XJ	tel: 5201739
Hoofdbode:	Corrie Antonissen – Rijnauwenstraat 9A	4834 LK	tel: 06-25415004